

Warszawa, 5 lipca 2019 r.
KL/253/129/PP/2019

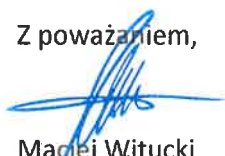
Pan
Marian Banaś
Minister Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 czerwca 2019 r. znak PT6.8100.1.2019, kierujące do konsultacji społecznych projekt z dnia 11 czerwca 2019 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy (nr UC158 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów), przekazuję uwagi Konfederacji Lewiatan.

Jednocześnie deklaruje możliwość spotkania z przedstawicielami Rady Podatkowej Konfederacji Lewiatan w celu omówienia i rozszerzenia wskazanych wątpliwości.

Z poważaniem,

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załączniki:

Uwagi Konfederacji Lewiatan do projektu z dnia 11 czerwca 2019 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy.

Uwagi Konfederacji Lewiatan do projektu z dnia 11 czerwca 2019 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy

1. Art. 1 pkt 3 projektu ustawy

Projektowany art. 13f ust. 3 ustawy o VAT. W naszej ocenie zmiana polegająca na skróceniu z 30 dni do 14 dni terminu na zgłoszenie zmiany danych jest nieuzasadnione. Termin 30 dni do tej pory nie budził zastrzeżeń i nie był skracany w toku kolejnych nowelizacji ustawy o VAT.

Postulujemy więc utrzymanie terminu 30 dni.

2. Art. 1 pkt 7 projektu ustawy

Proponujemy modyfikację brzmienia art. 22 ust. 2 ustawy, poprzez ustalenie takich samych zasad w zakresie określania, która dostawa jest transakcją „ruchomą” w przypadku dostaw eksportowych i wewnątrzwspólnotowych.

„W przypadku gdy kilka podmiotów dokonuje dostawy tego samego towaru w ten sposób, że pierwszy z nich wydaje ten towar bezpośrednio ostatniemu w kolejności nabywcy, przy czym towar ten jest wysyłany lub transportowany z terytorium kraju na terytorium państwa trzeciego, to wysyłka lub transport tego towaru są przyporządkowane wyłącznie do dostawy dokonanej do podmiotu pośredniczącego. Przepisy art. 22 ust. 2b i ust. 2c stosuje się odpowiednio”.

3. Art. 1 pkt 10 lit. a) projektu ustawy

Projektowany art. 42 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT. W naszej ocenie z nowego brzmienia art. 42 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT powinno wynikać, że warunek aby numer identyfikacyjny „który nabywca podał podatnikowi” był spełniony zarówno w sytuacji podawania tego numeru przed każdą transakcją, jak również w przypadku gdy został on podany w przeszłości i nie uległ zmianie oraz dalej jest ważny i właściwy.

Proponujemy więc, aby w art. 42 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT po wyrazach „dla podatku od wartości dodanej” dodać wyrazy „który nabywca podał podatnikowi jako numer identyfikacyjny dla transakcji wewnątrzwspólnotowych”.

4. Art. 1 pkt. 10 lit. b projektu ustawy

Zaproponowane brzmienie art. 42 ust. 1a ustawy budzi wątpliwości, w jaki sposób należy roznieć sformułowanie „należycie” we fragmencie – „chyba że podatnik należycie pisemnie wyjaśnił uchybienie naczelnikowi urzędu skarbowego.” Projekt uzasadnienia nowelizacji nie wyjaśnia tej kwestii.

Dodatkowo, chcielibyśmy zwrócić uwagę na kwestię składania pisemnych wyjaśnień. Tak określony obowiązek oznacza, że złożenie pisemnych wyjaśnień będzie leżało w gestii osób upoważnionych do reprezentacji podatnika, na przykład zgodnie z zasadami reprezentacji wynikającymi z KRS albo na podstawie pełnomocnictwa szczególnego (PPS-1). Jest to podejście,

które będzie łączyło się z nałożeniem na podatnika obciążeń administracyjnych (np. podpis dwóch członków zarządu na pisemnych wyjaśnieniach dotyczących drobnych pomyłek, literówek; nadanie poleconej przesyłki pocztowej za potwierdzeniem odbioru) i finansowych w przypadku składania do każdej sprawy PPS-1 (konieczność zapłaty opłaty skarbowej z tego tytułu). W tym zakresie, uważamy, że praktycznym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie możliwości składania wyjaśnień w korekcie informacji podsumowującej (takie rozwiązanie jest stosowane w przypadku korygowania deklaracji VAT – korekta deklaracji zawiera uzasadnienie jej przyczyn). Konieczne będzie wprowadzenie nowego wzoru formularza.

Proponujemy następującą treść art. 42 ust. 1a:

„Stawka podatku, o której mowa w ust. 1, nie ma zastosowania, jeżeli:

- 1) podatnik nie dopełnił obowiązku, o którym mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1 lub ust. 3 pkt 1, lub*
- 2) złożona informacja podsumowująca nie zawiera prawidłowych informacji dotyczących wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 100 ust. 8,*

– chyba że podatnik należycie pisemnie wyjaśnił uchybienie naczelnikowi urzędu skarbowego. Dopuszczalne jest w szczególności składanie wyjaśnień elektronicznie w uzasadnieniu przyczyn korekty informacji podsumowującej.

5. Uwaga dotycząca relacji przepisów rozporządzenia wykonawczego 2018/1912 do przepisów ustawy o podatku od towarów i usług

W celu zapewnienia pewności prawa wymagane jest określenie relacji pomiędzy rozporządzeniem unijnym a ustawą o VAT w zakresie dokumentów potwierdzających przemieszczenie towarów pomiędzy dwoma państwami członkowskimi. Uważamy, że konieczne jest wskazanie w ustawie, że:

- niespełnienie warunków domniemania, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym 2018/1912, nie oznacza automatycznie, że stawka 0% nie będzie miała zastosowania, oraz
- w takiej sytuacji na dostawcy ciąży obowiązek udowodnienia w inny sposób – czyli zgodny z przepisami ustawy o VAT, że warunki stosowania 0% VAT zostały spełnione (str. 36 uzasadnienia do projektu ustawy).

Uważamy, że wyjaśnienie ww. relacji pomiędzy przepisami unijnymi i krajowymi w uzasadnieniu projektu nie jest wystarczające i nie zapewnia przedsiębiorcom pewności stosowania przepisów podatkowych.

Konfederacja Lewiatan, KL/253/129/PP/2019

